

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Samuelis De Cocceji, Henr. Fil. Sacræ Regiæ Majestatis
Borussicæ Magni Cancellarii, A Consiliis Sanctioribus
Status Et Rei Bellicæ, Ordinis Nigræ Aquilæ Equitis Etc.
Jus Civile Controversum Ubi ...**

Opus Ad Illustrationem Compendii Lauterbachiani ...

Cocceji, Samuel von

Lipsiæ, 1766

LIB. XXV. TIT. I. De Impensis, In Rem Dota Lem Factis.

urn:nbn:de:gbv:45:1-9050

feil. Novembribus, quatuor mensibus elapsis, i. e. Calendis Martiis, maritus locat fundum, & Calendis Aprilibus solvitur matrimonium: ibi ergo per unum mensem stetit locatio, per quinque vero matrimonium, & dicitur, quod maritus NB. ex illa pensione non tantum partem duodecimam, sed pro modo temporis omnium mensium, quo dotale praedium fuit, portionem retinere possit.

Qv. III. Si culpa uxoris solutum sit matrimonium, an maritus lucretur dotem?

AFFIRMATUR. L. 8. §. 5. C. de Repud. Nov. 117. c. 8. §. 2. nisi li. Laut. pag. 455. verb. (2) Si culpa &c.

OBJ. Nov. 134. c. 10. vers. adulteram, ubi bona uxoris partim monasterio, partim liberis cedunt.

RESP. Loquitur Novella de reliquis uxoris bonis praeter dotem, & quae ex dotali instrumento debentur: adeoque de iis, in quorum partem liberi & parentes, si essent, succederent: in his maritus stante matrimonio nullum jus habet, adeoque nec eo soluto.

LIB. XXV. TIT. I.

DE

IMPENSIS, IN REM DOTALEM FACTIS.

Qv. An impensae utiles, in rem dotalem factae, cum dote compensari possint?

AFFIRMATUR, arg. L. f. C. de Comp. L. 7. §. 5. Sol. matr. L. 15. §. 1. de Compens.

OBJ. L. un. §. 5. C. de Rei ux. act. ibi: Sed nec retentio ob impensas Laut. pag. 456 verb. ratione impensarum. in res dotis factas nobis satis videtur esse idonea; proinde retentio hic non conceditur, nisi ratione expensarum necessariorum. Quidam distinguunt inter retentionem & compensationem; illam ideo fieri non posse, quia odiosa est, quandoquidem maritus sibi ipsi jus dicere videtur. Sed loquitur textus etiam de compensatione: nam de impensis loquitur, quae ipso jure minuunt dotem, adeoque innuit compensationem, nulla enim retentio non minuit ipso jure dotem.

Cc 3

Rectius

Rectius ergo dicendum, Imperatorem hic mutasse jura antiqua, quæ etiam ob utiles expensas compensationem admittebant; voluit nimirum Justinianus restitui dotem uxori, ne prætextu utilium impensarum in perpetuum sua careat dote.

LIB. XXV. TIT. II.

DE

ACTIONE RERUM AMOTARUM.

Qv. *An actio rerum amotarum detur contra hæredes in solidum, an saltem, quatenus pervenit?*

Laut. pag. 458. verb. atque ad-versus &c. **R**ESP. Datur tantum, quatenus pervenit: (1) quia est ex delicto prætoriam, quæ nunquam datur contra hæredes in solidum, *L. 4. §. f. junct. L. 7. de Alienat. jud.* (2) *Per text. expr. in L. 3. C. h. ibi: non in solidum, sed quantum ad ipsos (successores) pervenit.*

OBJ. *L. 6. §. 4. ff. h.* ubi hæres mulieris ex causa hac tenetur, sicut conditionis nomine ex causa furtiva: at Conditionis furtivæ nomine hæres tenetur in solidum.

RESP. Conveniunt præstatione, de qua sola in *d. L. 6.* agitur, non duratione. Hæres ergo non tenetur in solidum, nec hætenus durat obligatio, sed tantum quatenus pervenit, & hætenus quanti plurimi tenetur; atque hinc ei tribuitur præstatio conditionis furtivæ, cui id proprium est.

LIB. XXV. TIT. III.

DE

AGNOSCENDIS ET ALENDIS
LIBERIS, VEL PARENTIBUS, VEL PATRONIS, VEL LIBERTIS.

Qv. I. *An pater teneatur alere filium statim, ex quo natus est?*

Laut. pag. 458. verb. quamprimum filius &c. **A**FFIRMATUR; quia est pars educationis, quæ statim incipit a momento natiuitatis, *pr. Inst. de F. N. G. & C. l. 1. §. 3. de Just. & Jur.*

OBJ. *L. 9. C. de Patr. pot.* ubi majori trimo demum alimenta decernuntur.

RESP.

